

Handel og Industri. Her i Kjøbenhavn have vi ogsaa faaet en Lodsdamper, men den anvendes udelukkende i Lodseriets Tjeneste. Hvorledes Lodsdamperen i Helsingør anvendes, skal jeg nævne enkelte Eksempler paa. Den Gang Journalen endnu eksisterede, da vi havde den i Finansudvalget, kunde vi deraf se Baadens Bevægelser, og det viste sig, at denne Damper havde f. Eks. været til Kapsejlad i Kolding Fjord, den havde været i Lille Bælt, den havde været i Holbæk Fjord og Bramsnæs Vig, den havde gjort smaa Ture til Fakse og saadanne Steder, altsaa Punkter, som laa helt uden for Lodseriet, og hvor den intet som helst havde at bestille. Der var den sejlet over med Lodsinspektøren Hr. Bardenfleth! Baaden var altsaa brugt til hans Fornøjelse, som hans Lystfartøj. Endvidere blev det oplyst den Gang, at den havde været brugt til Jagt- og Lystture for Hr. Bardenfleth og hans Selskab. En Dag vare de paa Jagt i Sundet, og de satte da efter en Edderfugl, men den fløj ind ad Svenskekysten til, saa at Baaden gik paa Grund. Heldigvis slap de af Grunden igen, og Baaden led ikke Havari. Det blev oplyst her i Samlingen 1895—96 — den højtærede Ministers Opmærksomhed er altsaa i tilstrækkelig Grad bleven henledet paa dette Forhold — hvorledes denne Baad er bleven brugt. Man havde derfor været berettiget til at vente, at den højtærede Minister i Stedet for at sige til de vedkommende: Nu skulle I ikke længere føre Journal, tværtimod havde sagt: Nu skulle I føre en nøjagtig Journal, saa at vi kunne holde Regnskab med, hvorledes I anvende Baaden og den Bevilling, I faa af Statskassen. Men det oplyses for os, at der ikke føres og skal ikke føres Journal, hvorimod der efter Optegnelser af Maskinmesteren og Føreren udarbejdes noget, som skal forestille en Oversigt over Baadens Virksomhed. Jeg skal nævne et andet Eksempel paa, hvorledes Baaden er anvendt. For at Lodsinspektøren kan rejse lidt komfortabelt, er det ikke nok, at han har denne Baad til Lystfartøj, nej, han laaner en af Marinens Kuttere og spænder Baaden for den. Saa køre de rundt i Sundet til de svenske Havne og tage en lille Tur ned til Fakse og en ned til Køge og saadanne Steder, hvor de intet have at bestille. Det er en Selvfølge, at naar Baaden skal slæbe en af Marinens store Kuttere, koster det langt flere Kul end ellers.

Den Gang Sagen var for i 1895—96, bad den højtærede Minister mig, om jeg ikke vilde gentage mine Udtalelser uden

for Tinget, for saa vilde han beordre Lodsinspektør Bardenfleth til at anlægge Sag imod mig. Det har jeg nu ikke fundet mig beføjet til, men naar den højtærede Minister saa gerne vil have disse Udtalelser offentlig frem, vil jeg henlede hans Opmærksomhed paa, at de sidste Sommer vare fremme i et Par Artikler i vor Presse, hvor netop disse Forhold gjordes til Genstand for offentlig Omtale. Jeg havde ventet, at Ministeren herefter vilde have beordret Lodsinspektøren til at anlægge Sag mod disse Blade. Det vilde have stemt med hans Opfordring til mig for 4 Aar siden. Det er imidlertid ikke sket. Der er ingen som helst Sag anlagt mod dette Blad, og hvad der staaar der, maa altsaa staa til troende. Jeg skal oplyse, hvad man siger blandt Sømænd om denne mærkelige Lodsbaad i Helsingør. Saaledes beretter en Skibsfører: „Passerede Lappegrundens Fyrskib den 5te Februar 1895 Kl. 11 Aften, blussede flere Gange efter Lods, kommende i Nærheden af Fyrskibet, kunde jeg nok indse, at de derværende Lodser ikke kunde komme fra Borde, dampede derfor videre, traf paa Højden af Hveen stærkere Is og Strøm, arbejdede den 6te mit Skib aldeles fast i Isen i Nærheden af Taarbæk Red og blev tvungen til at tage Assistance; dette vilde sandsynligvis være undgaet, hvis Lods havde været at faa, da samme havde kendt Isforholdene bedre end jeg, og som jeg senere erfarede er bleven nægtet Brugen af Lodsdamperen den Nat fra Fyrskibet“. Det er noget, som ofte sker, at Lodser anmode om at maatte benytte Lodsdamperen, og det er blevet nægtet. Her er der altsaa en Skibsfører, som, da han ikke kunde faa Lods, fordi man nægtede Lodserne at komme til Skibet ved Hjælp af Lodsdamperen, maatte klare sig selv og derved kom ind i Isen og maatte have Assistance, hvad der forvoldte ham store Tab. Saaledes blive vi bedømte af fremmede Skibsførere.

Angaaende Lodsdamperens Bestemmelse vil jeg tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa den Skrivelse, som blev sendt Finansudvalget, den Gang denne Lodsbaad blev anskaffet. Skrivelsen findes i Rigsdagstidenden for 1891—92, og i den oplyses følgende — jeg skal med den ærede Formands Tilladelse læse nogle faa Linier op —: „For at ophjælpe Lodseriet og bøde paa de uheldige Forhold for Lodserne har Lodsinspektøren, støttet af Overlodsens anbefalet, at der søges anskaffet en mindre